

[Søren Andersen.]

og hans familie, og at den kan gives som særhjælp i stedet for nu som fattighjælp eller kommunehjælp. Jeg kan godtage denne tankegang under hensyn til, at der må gøres et forsøg på ad den vej at få flest muligt i tale, så man kan blive i stand til at afvænne og derved redde dem.

Derudover er der som sagt en lang række bestemmelser i lovforslaget, som vi må have gennemgået i et udvalg, og det er vel heller ikke helt ved siden af at sige, at da en række af bestemmelserne har forbindelse med lovforslag, som endnu ikke er gennemført, må tidspunktet for gennemførelsen af dette lovforslag afhænge af det tempo, hvori man gennemfører bl. a. sygeforsikringsloven og invalideforsikringsloven.

Med disse ord skal jeg tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Ellen Strange Petersen: På den konservative folketingsgruppes vegne vil jeg gerne udtale tilslutning til de ændringer af forsorgslovens § 30, som det foreliggende lovforslag byder på. Det nye stk. 5 er netop, hvad vi efterlyste under behandlingen af lovforslaget vedrørende behandling af alkoholskadede. Det glæder os, at den højtærede socialminister har overvundet de betænkeligheder, der har været næret imod en udvidelse af mulighederne for tvangsmæssig behandling. Vi finder det værdifuldt, at der nu åbnes mulighed for, at alkoholskadede, der ligger deres familier til byrde, og som ikke ville kunne klare sig uden offentlig hjælp, såfremt familiens støtte faldt bort, vil kunne blive tvunget til at underkaste sig behandling. Forhåbentlig kan det bedre forholdene for mange udearbejdende hustruer, der hidtil har været uhyre vanskeligt stillet med drikfældige mænd, der nægtede at underkaste sig behandling. På socialkontorer, hvor man hidtil i sådanne tilfælde har stået magtesløs, vil man utvivlsomt hilse denne lovændring med glæde.

På samme måde vil man sikkert i børneværnsudvalget glæde sig over det sidste afsnit i stk. 5, hvorefter tvangsanbringelse bliver mulig for at undgå et barns fjernelse fra hjemmet på grund af forsørgerens drikfældighed. Hvor tit har man ikke hørt et børneværnsudvalg udtale, at der var

tilfælde, hvor en af forældrene og ikke barnet burde fjernes. Nu skulle en sådan udvej altså blive mulig i visse tilfælde.

Det frygtedes fra nogle sider, at udvidet adgang til tvangsanbringelse af alkoholskadede skal afholde en del fra frivilligt at søge behandling. Men mon ikke snarere det modsatte vil være tilfældet, at bevidstheden om, at tvang kan iværksættes, hvis det bliver rent galt, kan tilskynde nogle til at søge frivillig behandling på et tidligere tidspunkt, end de ellers havde tænkt sig?

Spørgsmålet om hjælp til alkoholskadede og deres familie mener vi man bør se nærmere på i et udvalg, idet vi dog ikke på forhånd stiller os afvisende over for tanken.

Om en række af de øvrige forslag om ændringer gælder det, at de i principper tiltrådt under behandlingen af andre lovforslag og derfor kan betragtes blot som en ajourføring, som vi kan tiltræde.

Derimod må jeg på min gruppes vegne tage forbehold over for de ændringer, der er foreslået på de områder, der har berøring med sygeforsikringsloven. Lovforslaget om sygeforsikring er jo endnu ikke færdigbehandlet. Vi har i udvalget angående dette forslag fra konservativ side stillet den højtærede socialminister en række spørgsmål, som han, som han selv udtrykker det, har puttet i sin mulepose. Før svarene på disse spørgsmål er kommet, kan arbejdet i udvalget ikke slutte, og før sygeforsikringsloven er vedtaget i sin kommende skikkelse, kan man ikke vedtage bestemmelser, der bygger på denne lov.

Vi ville have fundet det mere praktisk, om den højtærede socialminister havde taget ændringerne til loven om offentlig forsorg i to tempi, så man i første omgang havde taget det, det står i forbindelse med lovforslag, hvis behandling allerede er afsluttet, og havde ventet med de områder, som endnu ikke er færdigbehandlet. Selv om den højtærede minister venter at få sygeforsikringslovforslaget gennemført i den skikkelse, som han har bebudet, må det dog være mest korrekt at tage tingene i den rækkefølge, også selv om de spørgsmål, der her berøres, ikke har forbindelse med de største i den såkaldte mulepose. Man kan dog ikke vedtage et lovforslag, der refererer til et lovforslag, som ikke nær er færdigbehandlet.